

ÖTÖTÖ: TRIMMEL HENRIK

ÖTÖTÖ'S IDEJE: 1978.

TART.: GUTMAN JÁNOS VERSEI KÖTCSÉKÖL

27 lap

Földrajzi mutató: KÖTCSÉ

Szakmutató: XXVII

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖNÉS

ÁTVÉNYEZVE AZ EGYSÉGES LTK. 3774-es TÉTELE ALÓL

3774

1.

17 old.

Gutman János versei Kötcséről

Mellékelve 33 oldallapon a részben gépelt részben eredeti írásban küldöm.

Az összegyűjtött versek a beküldött anyagon kívül egy része nálam van megőrzés végett, melyet azok minősége miatt nem tartottam értelmesnek beküldeni, mert bizonyára a mellékelt versek is selejtezést kívánnak.

Igazgató úr ígéretét tolmácsoltam azokkal a személyekkel akiknek a birtokában voltak a versek, hogy a múzeum a le- gépelés után egy egy példánya és az eredeti visszakerül a tulajdonos kezeihez. / rajtam keresztül /

Kötcsé, 1978. augusztus 30.

Tisztelettel:

Trimmel Henrik
Kötcsé, Fő u 14.
Tel: 46-036

Otestamentum.

Mélyen tisztelt vendég, nékem az ótestamentumból van egy kis bizonyítványom
Igen az, hogy legöregebb ember vagyok a világon.
Tudom nem hiszik el itt a tisztelt vendégek
pedig én ismertem Ádámot fiatal legénynek.

S mikor Ádám atyánk nélkül vette Évát
én voltam a vőfélye, s kaptam szép bokrétát.
Jó lakodalom volt egy kedden délelőtt,
Csicsó bandájára jártuk a tyukverőt.

Láttam amikor Kain meggyilkolta Ábelt,
amiért Atyja nyolc, vagy tizet rávert.
Kain csak sziszegett a sátor közepén,
másnap aztán elment, mint egy vándor legény.

Az Ararát hegyén, ha fagyott a hólé
sokat szánkóztam ott és az öreg Nőé.
Szemet és Jáfetot sokszor feldöntöttem,
s ilyenkor magam is jóízűeket nevettem.

Pincébe is elhitt sokszor Nőé koma,
kivált ha jó bőven termett a páskoma.
S egyszer az új bortól beléptünk annyira,
hogy Jáfet is kicsufolt, a koma jó fia.

Hires Bábel tornya fölépítésénél,
kőművesek között én voltam a pallér.
Igazán mondhatom jó keresett volt ott,
be lehetett csapni, a sok napszámos tótot.

Ábrahám öcsémmel a Kánaán földjén
oly hü számadója sohasem volt mint, én.
De Izsák féltette éntőlem Rebekát,
jó szolgálatomért így tovább repetált.

S mikor Jákob bátyát egypárszor megcsalta,
s hogy Ézsau bosszút ne állhasson rajta.
Jákob a pusztában ezért az utat kereste
én vezettem őt el Lábánhoz, egy este.

Ismertem én Jákobnak a tizenkét fiát
Láttam én Józsefnek, szép tarka ruháját.

Többet is beszélnék, de úgy is hiába
ezt nem irták bele, mind a bibliába.

Szánjanak meg tehát, mint szegény öreget
sok szenvedésemért hadd felejtsem én el
repüljenek kívánt perccel sebesen,
hogy e kis időmben változásom ne essen.

Eddig van az ótestamentum elbeszélése,
aki nem hiszi el, kételkedjen benne !

Nem is olyan régen nyílott ki e teremnek ajtaja,
és lett belőle e gazdasági iskola.
Először a tanárunk hívó szava hangzott felénk,
mielőtt e munkát megkezdénénk.

Meg is kezdődött e dicső munka,
és csendült fel tanárunk tanító szava.

Gazdák, ti földet mivelő gazdák,
hallgassátok meg az élet hívó szavát.
Mikor ezen iskolán keresztül szólt hozzátok az élet,
Iskolatársak ne feledjétek,
ne feledjétek soha,
hogy mit hirdetett nétek ezen elmúlt iskola.

Amely fölhevült bennünk lélekben,
amellyel elindulhatunk ezen életbe.
Tanárunknak legyen érte ezer hála,
hogy tanított minket ezen iskolára.
Minden tanuló együttvéve,
szóljon Tanárunk dicséretére.

Amely szavakon keresztül hallottuk a természet titkait,
s festette elénk a buza aranykalászeit.
Melyből lesz a drága magyar kenyér,
ami a földön mindennél többet ér.
Legyen a tanárunknak dicső hála érte,
jó egészségben az Isten éltesse.

Irta: Guttman János Kötöcse

A verset elmondotta: a

nagykörönségi teltzésre 1946 március 16

*Aranykalásos teli gazdasági iskola
Károli ünnepélyén*

*Igazgató:
Himmel Henrik*

Uj párok köszöntője

E szerető uj párra, szavam emelem
szeretett maradjon közöttük melegen.
Meleg napsugárként világolja Őket,
velük együtt édes jó Szülőket.

Akik még idáig élnek köztük hála,
csak a Vőlegényünk szive félig árva.
Majd lassan kigyógyul lesz egy hitves párja
feledésbe megy az Ő árvasága.

Hit, Remény Szeretett tartsa össze Őket.
Velük együtt édes jó Szülőket.
Kiknek még idáig dobog meleg szivük,
legyen az uj párnak boldog esküvőjük.

Boldogok legyenek ezen a világon,
mint éneklő madár a zöldelő ágon.
Uj fészekhez kedve reménykedve szivük,
ezek szent utjukon Isten legyen velük.

Én és feleségem ezeket kívánjuk,
Legyen az életbe szerető családjuk.
Akiket majd valaha szülő sziv plántál,
ugy csüngjön Ő rajtuk mind gyümölcs a fáján.

Irta: Guttman János uj párok részére
fogadják el Tőle meleg szeretettel.

6.

Tanár urhoz méltó köszönetem !

Kaposvári Bőrgyógyászat kórháza
betegeknek vizitet tart tanárja,
Ő gyógyít meg minden súlyos beteget,
köszönöm, hogy meggyógyított engemet.

Áldja meg az Isten igaz hű szívét,
kórházára áldozza fel életét.
Igaz lélek és nagy erény van nála,
tisztán, rendben van mindig a kórháza.

Köszönöm a Tanár ur szivességét,
áldja meg az Isten minden lépését.
Ékes versben írom a gondolatom,
Tanár urnak szeretettel átadom.

Irta: Guttman János kötcsei költő
meleg szeretettel emlékül

Budapest, 1963. VIII. 30-án.

Tejcsarnokra szóló vers.

A tejcsarnokban igen nagy a forgalom,
forgalmas, mint szomszédjában a malom,
Idehozzák a sok tejet messziről,
Kötése, Szólád, Teleki és Csepelyről.

A csarnokban készül sok vaj és túró
ezek után sok az iró és savó.
Nép elhordja az irót és savót
legtöbb helyesn avval tartanak disznót.

Rikker ur a tejcsarnoknak fő feje,
valamikor Ördög volt a jobbkeze.
De az Ördög sok vaját elolvasztott,
Rikker urral ő meghasonlott.

Tejcsarnokhoz hid vezet át egy gödrön,
tejcsarnokba kiadtak az Ördögön.
Az Ördögnek nincs már Kötcsén lakása
mint bűnös lélek elszállott a pokolba.

Rikker urnak van ismét egy jobbkeze,
szépen beszél mindig ő az emberrel.
Gyorsan jár a keze és lába és feje,
Tisztán bánnik minden hogyan a tejjel.

A tejeket sokan hamisan hozzák,
és azokat sokszor meg-megrádolják.
Pörög a gép az asztalon, mint malom
az mutatja mennyi a zsirtartalom.

A csarnokban dolgoznak az emberek,
üzembe vannak a csarnokban a gépek.
Az első gép a tejszint megválassza
aztán kerül el a vajás hordóba.

Két ember hajtja a gépet, legyen vaj
nehéz hajtás közben mondják sokszor, Jaj !
Bár nehezen készítik el a sok vaját,
mikor kész már pénzért mindenki kaphat.

Gratulálják mindenhol a versirót,
jobb szereti ő a bort, mint az irót.
Pálinkát is megissza ő, hogyha van
amint látszik versének már vége van.

Aki eztet olvassa, nem lesz álmos
tejcsarnokra írta Guttman János,
szeretettel átadom, jó lesz-e nem tudom.

Szeretettel léptem át, e tisztelt ház küszöbét
Örömmel érzem az új pár szeretetét.

Kívánom szíveimből, boldogok legyenek,
Az életben ők, mindig egyetértésnek.

Szeretett rokonom, ki lakik e házban,
másodszor lépett fel, az igaz házasságra.
Az elsőnél csalódott, bár egymást szerették,
az igaz esküjüket, mégis félretették.

Nehéz bár megválni, onnan a szívemnek,
ahol reám tekint, két szerető gyermek.

Ezen új párnak most kívánok, még egyet:
Hit, remény, szeretett tartsa össze őket.
Boldog legyen eztán, hátralévő éltük
az Isten szent nevében, mindezeket kérjük.

Ujévi vers 1959-re.

Elhagytuk az ó esztendőt,
egy küszöbét léptük át.
Hozzon ez új reménységgel,
bő termést és szép határt.

Nyiljanak minden virágok,
gyümölcsöt teremjenek.
Elégedve hajtsák fejük és
térdüket az emberek.

Legyen ez év békés, boldog
minden ember számára.
Ne gondoljon mostan senki,
az örökös halálra.

Minden ember reménykedve,
bizzon csak a jövőben,
Hogyha meg hal, teste roskad,
lelke jusson a mennybe.

Tóth István így gondolkozott,
közben a költőnek, szólótt:
csináljon egy verset kérem,
a szarvasról arra kérem.

Csinálom a verset nyomban,
egy kiló hus annak dijja,
Kiló hust, költő nem kapott,
így a verssel lemaradott.

Elkészült a vers azonban,
pótólják azt majd egy nyullal,
Tiszteltem Tóth István urat,
elvárom tőle egy nyulat.

Minden vadász tőlem kérdi,
lesz-e vers számára, néki.
Irok verset minden Urnak,
ha fogom fülét egy nyulnak.

Ez a vers kér áldozatot,
ismerik a Guttman János-t.

A három gazda szarvasa

Ezerkilencszáznegyvenhétben,
a Kázmérné erdejében,
egyszarvas volt megsebezve,
bele esett egy gödörbe.

A csicsaliak meglátták,
meggyesieknek átadták,
Meggyesiek elosztották,
szarvát a Lukácsnak adták.

Lukácsnál volt az agancsa,
Zabnál meg, a szarvastagja,
a pájsliját is kivették,
egyelőre félretették.

Meggyes felől fuj szél éles,
megérzi Kötcsén a Dénes.
Dénes erre úgy felhevült,
félliter borába került.

Tóth Istvánnak megüzente,
Tefner Vilmost mellé tette,
Reichert Vilmos lett fuvaros,
Kötcsői volt forspontos.

Hajtanak le Meggyes felé,
odaértek, úgy éjfél felé.
Meggyesiek meglepődtek,
biztos a szarvasért jöttek.

Ez a szarvas minket illet,
miénk a vadsászterület,
Meggyesiek védekeztek,
kötcsői nem engedtek.

Ide vele az agancsát,
és az egész szarvastagját.
Meggyesiek kérve mondják,
hagyják nekik a pájsliját.

Kötcsői, ott is hagyták
és a szarvast csak elhozták.
Jön a szarvas nagy vágtában
Tefner Vilmos udvarába.

Fölállítják, ott a rendfát
fölkérik most a Porgát,
ezt a szarvast te fejtéd meg,
én meg a bőrét kapom meg.

Hála fohász.

Imádságom hallgatta a jó Isten.
 Fohászomba én mindig csak Őt kértem.
 Ő adta az életemet valaha,
 megköszönöm azt is, hogy még élek ma.

Jézusnak is megköszönöm életem,
 ápolóként állott Ő is mellettem.

Növeljed csak, növeljed meg a hitem,
 maradj velem Jézusom, én Istenem !

Irta : Guttman János kötcsei költő

Imédságok

Táruljon ki szivünk,
nyiljon meg a mi szánk,
hozzád foháskodunk, Mennyei Jó Atyánk !

Köszönjük tenéked,
itt szent szined előtt;
Magvetődöt küldéd, szent ige hirdetőt.

Kulcsoljuk kezünket
mindnyájan imére;
Mi Jó Istenünkhöz, jusson
fohász és hála,
aki az Ő népét küldi e világba.

Megszűnt az öldöklés,
s háboru zaja,
az örök Istennek legyen érte hála.
Hit, Remény szeretet, e három összeköt.
Széles e világból, de messze költözött !

Kérjük a Jó Istent; adja vissza újra,
adjon békességet, mi szép országunkra.
Jézus, Isten fia, a világ királya
hozzon áldást, békét az egész világra.

Asztali áldás

Ki asztalt terítesz az égi madárnak,
teríts asztalt, teríts örvegynek, árvának.
Nyisd meg Atyánk, nyisd meg jószágos kezedet,
Adj a koldusnak is, tápláló kenyeret.

Gondviselő Isten! könyörögve kérünk
Add meg nekünk, add meg napi eledelünk !
Urunk Jézus Krisztus! Légy mindig vendégünk,
Áld meg, amit most is megadtál minékünk !

A nagycepanyi esernyő halála.

Nagycepanyen történt, ötvennyolcnak őszén
fekete felhővel, feltámadt a fön-szél.
Dörgött és villámlott, meghozta az esőt,
egy menyecske a pitvarba tette az esernyőt.

Az esernyőt a nagy szél ide-oda dobta,
miközben az ernyőt, kihajtá az utra.
Kutyák észrevették, vonitva ugatták,
Hegedüs felkelti éjjel a családját.

Nézzetek csak ide, ezt nem hagyom abba
valami rabló járt a mi udvarunkba.
Fütyül a kutyáknak, a tetőt dobálja,
Hegedüs megijedt, átment a szomszédba.

A szomszédnak mondja: hozzon egy vasvillát
üsse vele agyon, utcája rablóját.
Jön is ám a szomszéd, hozza a vasvillát
fölszólítja párszor utcája rablóját.

Ám az nem szólt vissza, összehuzta magát,
jó hegyibe huzta szomszéd a vasvillát.
A nagy ütés után az esernyő libbent,
szomszéd megijedt, hazafelé seggelt.

Nesze neked elég azt hiszem, ha mondom
de ha még megmozdulsz, a szemed is kiszurom.
Ott hagyták a rablót, össze-visszaverve
menjünk most aludni, majd megnézzük reggel !

Reggel beszélgetik az estéli esőt,
rabló gyanánt verték agyon az ernyőt.
Az esernyőnek, nincsen keze, se lába
mégis belekerült vasvilla harcába.

Nagycepanyen eztán eshetik az eső,
nem állhat elébe többé, az esernyő !

János névnap.

Szeretettel megértük mi, e János napot
gratulálva emelünk számára kalapot.

Éltesse az Isten, sok számos névnapján
meg is ünnepeljük Karácsony másnapján.

Szerető Jánosok, kik itt együtt vagytok
ezen névnaptokra eképp gratulálok.

Kivánok minden jót szeretettel itten,
Ti veletek együtt áldjon meg az Isten.

A lóvasaltatás verse

Veszprémi kovácsnál történt ez az eset,
egy illető lóvasalás közben, mindig hanyat esett.

A Veszprémi inasa, fenéken támassza,
ugy néztek ki, mind két össze ragadt kutya.

Kemény volt a körme, a vasaltató lónak,
ezért kellett támaszt adni a Csatónak.

Hogy tudja meg fogni Csató a ló lábát,
hátról használta Veszprémi inasát.

A járókelők nézik csudálkozva rajta,
Ni, ez a két ember össze van ragadva.

Szól közbe a kovács, azt mondja hogy bakra,
Az inas a Csatótól meg lett szabadítva.

A szabadság százszéves évfordulójára.

1948-at írunk,
Százéve annak, hogy van szabadságunk.
Szász esztendő eljárt az idők tengelyén,
Nagy magyar költőknek nevét megemlítvén.

Petőfi Sándor volt az ő becses neve,
Ki a szabadságra eképp emlékeze.
Igy hangzott el Petőfi első szava:
Talpra magyar, hi a haza!

Petőfi Kossuth-al sokat cselekedtek,
a szabadság harcaért ők sokat szenvedtek.
Igy hangzott akkor Petőfi második szava:
Itt az idő, most vagy soha!

Itt az idő most magyarok,
mindnyájan össze tartsatok.
Ne legyetek máma rabok,
jöjjenek haza a foglyok.

Sok magyar testvérünk érzi,
szabadság őt nem érinti.
De Istenünk erős karja,
mindannyit megszabadítja.

Álljunk talpra, mint Petőfi
ki magát szabadnak érzi.
Ő a szabadságot hozta,
1848-ban.

1848, magyar hazánkon nincsen kinc,
Éljen Petőfi drága kincs!
Magyar, ma az égre tekints!

Magyar, ma az égre tekints,
Istenednél, egyebed nincs.
Ha Istenünk velünk marad,
Minden magyar vig és szabad!

Irta: Guttman János kötcsei lakos

Somogy-meggyesi templom szentelési vers.

Itt áll előttünk e Somogy-meggyesi fiók gyülekezet két tornyos temploma,
melynek egy évvel ezelőtt lett letéve szent fundamentuma.
Serény munka mellett haladva előre,
áldozó emberek Isten segítségével,
dolgozott rajt serényen, kicsinye és nagyja.
Az ilyen munkás népet az Isten megáldja.

Itt áll előttünk, de ne ám csak álljon
legyen benne lélek ki Istent imádja.
Tartsuk meg léleekben őseink szokását,
keressük léleekben Istennek szent házát.
Álljunk meg szilárdan mindnyájan a hitben,
Bizzunk mindhalálíg csak a jó Istenben.

Fiók gyülekezet az Anya szól hozzád
boldogan nézi most a te vidám orcád.
Örül most az Anya együtt tivéletek
kik nem voltak léleekben tékozló gyermekek.
Nehéz sorsok mellett tartottatok itten,
e szent munkátokért áljon meg az Isten.

Magasra felnyulott a templom két tornya,
egyik mutat ide, a másik az anyára.
Legyen meg mindenben az Ur akarata,
szólaljon meg bennünk Isten szent harangja.
Hívó lelkek szívét buzgón hathassa át,
sok szép számos száz éveken át.

Dicsérhessük e templomban Isten szent Fiát,
ki szenvedett keresztfát.
Magasztalja Istent,
ki ád mindnyájunknak üdvöt és kegyelmet,
mindenható maradj velünk,
Erős vár a mi Istenünk.

Irta: Guttman János Kötő: Kötő

Az első világháború idején, 1916 telén az orosz frontról szabadságra hazajött katonáktól tanultam.

Dal az édesanyáról

Mindal

Mikor még polyában feküdtem
 És még nem nőtt ki a fogam
 Az életről még mit sem tudtam
 Csak tejet ittam boldogan
 Egy asszony ült az ágyam mellett
 Ki féltő goddal vigyázott reám
 Elringatott lágy altatóval
 Egy asszony az édesanyám
 Szegény anyám

De fel nőttem s hegyke legény lettem
 A szép szoknyákat hajszolám
 Fiam lelke házasodj meg
 Könyörgött váltig az anyám
 Egy polgári családból legyen az a lány
 És úgy intézd, hogy esztendőre
 Nagymama legyen az anyád
 Szegény anyám

De nekem cifracéda kellett
 Ki pénzért mérte csokjait
 Anyám mindenit ide adta
 Mindent zálogházba vitt
 Munkába járt alvás helyett
 Hogy több pénzt szerezzen reám
 És egyszer, hogy nem tudott mit adni
 Megütöttem az anyám
 Szegeény anyám

A lejtőn nem lehet megálni
 Zülve züllök csak tovább
 Mig végre gonosztévő lettem
 Házigazdám a porkoláb
 S mikor döngve becsapodott
 A fegyház ajtaja énreám
 Egy asszonyt hallottam zokogni
 Kint siratott az anyám
 Szegény anyám

De börtönömre napsugár szállt
 Anyámtól egy üzenet
 Hol egy - két jó falatott küldött
 Holvigasztaló levelet
 De jaj elmaradt minden
 Bus árvaság szakadt reám
 S mikor kijöttem évek múltán
 Hallottam meghalt az anyám
 Szegény anyám

20.
A sirja jeltelen volt puszta
Egy fillérem sem volt nekem
Loptam és a lopott pénzen
Sirját földiszitettem
Nem bánom ha rajta csipnek
Pár évet soznak reám
Rózsák alatt szekfük tövében
Nyugossa álmát az anyám

Szegény anyám

Beküldte: Trimmel Henrik Kötése

az első világháború idején, 1916 telén az orosz frontról szabadságra hazajött katonáktól tanultam.

Dal az édesanyjáról

Mikor még polyában feküdtem
 És még nem nőtt ki a fogam
 Az életről még mit sem tudtam
 Csak tejet ittam boldogan
 Egy asszony ült az ágyam mellett
 Ki féltő göddel vigyázott reám
 Elringatott lány altatóval
 Egy asszony az édesanyám

Szegény anyám

De fel nőttem s hegyke legény lettem
 A szép szoknyákat hajszolám
 Fiam lelken házasodj meg
 Könyörgött váltig az anyám
 Egy polgári családból legyen az a lány
 És úgy intézd, hogy esztendőre
 Nagymama legyen az anyád

Szegény anyám

De nekem cifracéda kellett
 Ki pénzért mérte csokjait
 Anyám mindenit ide adta
 Mindent zálogházba vitt
 Munkába járt alvás helyett
 Hogy több pénzt szerezzen reám
 És egyszer, hogy nem tudott mit adni
 Megütötte az anyám

Szegeény anyám

A lejtőn nem lehet megálni
 Zülve züllök csak tovább
 Mig végre gonosztévő lettem
 Házigazdám a perkoláb
 S mikor döngve becsapódott
 A fegyház ajtaja énreám
 Egy asszonyt hallottam zokogni
 Kint siratott az anyám

Szegény anyám

De börtönökre napsugár szállt
 Anyántól egy üzenet
 Hol egy - két jó falatott küldött
 Holvigasztaló levelet
 De jaj elmaradt minden
 Bus árvaság szakadt reám
 S mikor kijöttem évek múltán
 Hallottam meghalt az anyám

Szegény anyám

A sirja jeltelen volt puszta
 Egy fillérem sem volt nekem
 Loptam és a lopott pénzen
 Sirját földiszittem
 Nem bánom ha rajta csipnek
 Pár évet soznak reám
 Rózsák alatt szekfük tövében
 Nyugossa álmát az anyám

Szegény anyám

Beküldte: Trimmel Henrik Kötése

3774

23.

Gutman János verse.

Elmondotta: Kultúregyesület 25 éves fennállásának jubileumi ünnepélyén 1948 december 18-án.

Beküldötte: Trimmel Henrik Kötcse.

Emlékezzünk!

Emlékezzünk vissza huszonöt évre
Olvasókör alakult meg Kötcsébe
36 tag kezdte meg a nagy munkát
Vitte annak előre lobogóját

Az eredmény nehezen ment előre
Mert nehéz volt annak az ut törése
Kevés nép is ha össze tud tartani
Bár nehezen mégis tud utat törni

Rádiója lett az olvasókörnek
Köszönbettük eztet Trimmel Henriknek
Ki sok pénzét feláldozta rája
Ez lett körünk legnagyobb ujdonsága

Igy az idő lassan köbe ballagott
Kevés számra fogyasztá meg a tagot
Alig voltunk öten hatan mellette
Amiközbe a jó Isten föl növelte

1935-ben már erősen állottunk
Egy helyiség végett sokat tárgyaltunk
Megszereztük közben a helyiséget
Adott is az nekünk gondott eleget

Vezetőség nem tudott most aludni
Mert a romot meg kellene építeni
Kéz a kezét jó szorosan megfogta
Rávetette azokat a romokra

Elkezdődött a munka nagy serényen
Vezetőség áll mellette keményen
Összefogva elindult az építés
Ezekután kezdődött a töprengés

1938-ban egy nagy dolgot terveztünk
Hogy e körnek egy nagy termet építsünk
Nyolcadik hó 28-án kezdődött
Tizenkettedik hó 18-án végződött

Négyszáztizenhárom napszám ment rája
Százhetven volt a kocsi fuvar rája
Ezt a jónép ingyenesen szolgálta
Legyen rajta mindig Isten áldása

29.

Te utókor soha ne feledd eztet!
Emlékezetbe tartsad ezt a nagy tervet
Aki eztet így megörökitette
Annak neve maradjon meg emlékebe

E versemet ekképpen fejezem én be
Rágondolok E ezért Trimmel Henrikre
Aki e nagy dolognak vezetője
A jó Isten őt sokáig éltesse

Irta: Kötcsé, 1948. december 18-án.

25

Gutman János verse.

Elmondotta: a Kultúregyesület 25 éves fennállásának
jubileumi ünnepélyén 1978 december 18-án.

Beküldötte: Trimmel Henrik Kötcsé.

Emlékezzünk!

Emlékezzünk vissza huszonöt évre
Olvasókör alakult meg Kötcsébe
36 tag kezdte meg a nagy munkát
Vitte annak előre lobogóját

Az eredmény nebezen ment előre
Mert nehéz volt annak az út törése
Kevés nép is ha össze tud tartani
Bár nebezen mégis tud utat törni

Rádiója lett az olvasókörnek
Köszönhattuk eztet Trimmel Henriknek
Ki sok pénzét feláldozta rája
Ez lett körünk legnagyobb ujdonsága

Igy az idő lassan köbe ballagott
Kevés számra fogyasztá meg a tagot
Alig voltunk öten hatan mellette
Amiközbe a jó Isten föl növelte

1935-ben már erősen állottunk
Egy helyiség végett sokat tárgyaltunk
Megszereztük közben a helyiséget
Adott is az nekünk gondott eleget

Vezetőség nem tudott most aludni
Mert a romot meg kellene építeni
Kéz a kezét jó szorosán megfogta
Rávetette azokat a romokra

Elkezdődött a munka nagy serényen
Vezetőség áll mellette keményen
Összefogva elindult az építés
Ezekután kezdődött a töprengés

1938-ban egy nagy dolgot terveztünk
Hogy e körnek egy nagy termet építsünk
Nyolcadik hó 28-án kezdődött
Tizenkettedik hó 18-án végződött

Négyszáztizenhárom napszám ment rája
Százhetven volt a kocsifovar rája
Ezt a jónép ingyenesen szolgálta
Legyen rajta mindig Isten áldása

26

Te utókor soha ne feledd eztet!
Emlékezetbe tartsad ezt a nagy tervet
Aki eztet így megörökitette
Annak neve maradjon meg emléke

E versemet ekképpen fejezem én be
Rágondolok ~~E~~ ezért Trimmel Henrikre
Aki e nagy dolognak vezetője
A jó Isten őt sokáig éltesse

Írta: Kötöcse, 1948. december 18-án.

Gutman János verseiből:

3774

Trimmel Henrik pinceszere.

Ezerkilencszázhetvennégy július hónap végén
Pincszerre hívta az öreg költőt Trimmel ez estén
Unokavő és az unokák együtt voltak itten
Csak a Gutman bácsit hozná ide a jó Isten

A nagyapó eljött hozzám és a feleségemet kérte
Engedje el Gutman bácsit egy kis pincszerre
El is mentem röktön vele, kocsijára ültem
A szeretett vendégeknél úgy hát megjelentem

Szeretettel fogadták a vén öreg költőt
Csokót adtak nem is egyet, ráadásul kettőt
Bementünk a pincébe s az öreg padra ültettek
Vicceimért, verseimért ők sokat nevettek

Eljárt már jól az idő haza kéne menni
A költő hogy el ne essen karonfogva kell vezetni
Vezetek is mint apukát
De nem kötélen mint a bikát

Végre vége a versemnek
Rajta most már nevethetnek
Van is mit nevetni rajta
Mert van benne sok-sok féle fajta

Irta: Gutman János 87 éves korában
Trimmel Henrik családja számára